

HOGYAN VISZONYULJAK A ZSIDÓSÁGHOZ KERESZTÉNYKÉNT?

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2019. november 24.

Szeretettel köszöntelek benneteket! A mai üzenetnek az az apropója, hogy délután a zsidó testvéreink, barátaink meglátogatnak bennünket, és szolgálni fognak felénk. Ezért úgy gondoltam, hogy aktuális arról beszélni a mai napon, hogy miért van közöttünk ez a barátság? Mi miért vagyunk a zsidók felé nyitottak, és bizonyos zsidó testvéreink miért nyitottak felénk? Mi a kapocs? Egy picit kell beszélni arról is, hogy mi a különbség, de sokkal többet szeretnék arról beszélni, hogy nekünk hogyan kell viszonyulnunk a zsidókhoz, a zsidó barátainkhoz, testvéreinkhez, attól függetlenül, hogy ők hogyan viszonyulnak hozzánk. A világban a zsidóság megítélése nagyon vegyes. Legalább annyira vegyes, mint ahogy a keresztény körökben is a zsidóság megítélése. Ez a megítélés, ahogy a keresztények bántak, és viselkedtek a zsidókkal az elmúlt 2000 évben, ez a zsidóság és a kereszténység kapcsolatát nagyon sötétben beárnyékolta. Azt hiszem, ahogyan egymásra tekintünk, az meghatározza a viszonyulásunkat egymáshoz. Ez így van itt a gyülekezetben, keresztény és keresztény viszonylatában, így van ez a világban is. Ahogyan a másokra tekintünk, az valamit előre feltételez rólunk, illetve örölkül, és ez meghatározza a kapcsolatunkat, mert ha valakiről sok rosszat hallottunk, valakivel kapcsolatban sok olyan dolog felmerült, amely nem jó, akkor az előítéletet ébreszt bennünk. Ha valakivel kapcsolatban sok jó dolgot hallottunk, akkor egy pozitív előítéletünk van, és egy jó elvárásunk lesz vele kapcsolatban.

A zsidósággal kapcsolatos megítélésünknek azonban nem lehet az az alapja, hogy mit hallottunk, és mit láttunk a világban, hanem úgy kell rájuk tekintenünk, ahogy az Írásokban meg van írva. Nem engedhetjük meg magunknak azt, hogy felüljünk olyan dolgoknak, amelyek nem bibliaiak, nem igiek. Mindenki hallotta azt a kifejezést, hogy a kiválasztott nép. Ki az, aki nem hallotta, hogy zsidók a kiválasztott nép? Mindenki hallotta szűkebb-tágabb környezetében azt, hogy milyen jelzőkkel illetik a zsidókat, és ezek között vannak jók, és vannak rosszak. De mit mond róluk Isten? Mi a mi viszonyulásunk hozzájuk? Nekünk mit kell tennünk velük kapcsolatban? Úgy kell hozzájuk állnunk, mint ahogy a 2–3. század óta a kereszténység hozzájuk viszonyult? Vagy kell egy kicsit változtatnunk ezen, és úgy kell hozzájuk állnunk, ahogy az elmúlt 60–70 évben keresztényeknek a többsége újra értelmezte Isten Igéjét, és megváltozott a zsidókhoz való hozzáállás? Nagyon fontos téma ez Feltehetnénk a kérdést, hogy igazából mi közünk egymáshoz? Ők zsidók, mi keresztények, ők élnek úgy a hitvilágukat, ahogy élnek, mi egy külön felekezethez vagy vallási irányhoz tartozunk. Igazából nincs közünk egymáshoz, de ez önmagában nem igaz. Szeretném ezt a mai napon kibontani egy kicsit, mert ha megértésed van erről, akkor a hétköznapi gyakorlati életedben is áldást fog hozni neked. Amiatt, amit Isten Ábrahámnak mondott, amikor őt elhívta, hogy aki téged megáld, az áldott lesz, aki átkoz téged, az átkozott lesz. Tebened áldatnak meg minden nemzetek.

Oda kell figyelniük nagyon arra, hogy mi a szívünk indíttatása, mi a szívünk látása, az elménk, a lelkünk, és a szavaink iránya a zsidósággal kapcsolatban. Azért is kell erről beszélni, mert annak ellenére, hogy sok változás történt ezzel kapcsolatban az elmúlt pár tíz évben, mégis elmondhatjuk azt, hogy az antiszemitizmus gyökere, a zsidóellenesség keresztény körökből ered. Azon túlmenően van egy szellemi háttere ennek, de ezt majd egy kicsit később. Tehát kezdeném ott, hogy a legtöbb keresztény úgy tekint Jézusra és a tizenkét tanítványára, mint a korai keresztényekre. Igaz-e ez? Abszolút nem. Sem Jézusról nem az a hír járta, hogy keresztény lett volna, sem a tizenkét tanítvány. Abban az időben ez a kifejezés még nem is létezett. Abban az időben, amikor a korai egyház elindult, kereszténység nem létezett. Eltelt nem tudom pontosan hány év, amikor elkezdtek Antiókiában a zsidó Messiásban hívőket krisztusiaknak, Krisztushoz hasonlóaknak nevezni. Ez a keresztény szó

jelentése: krisztusi, Krisztushoz hasonló, kicsi Krisztus. Tehát ha felismered azt, hogy a te hited alapja a zsidóságból ered, akkor egészen más lesz a viszonyulásod a zsidókhoz, a zsidó valláshoz, a zsidó hagyományokhoz, mint ha úgy gondolod, hogy te teljesen független, és különálló vagy tőlük. Nem tudjuk magunkat elválasztani a zsidóságtól, mert a mi Messiásunk, a zsidó Messiás, aki egy zsidó asszonytól született. Zsidó hagyományok között nőtt fel, a Tórát tanulta. Zsidó tanokat tanult egész korai éveiben, és egy zsidó rabbivá vált. Ez a zsidó rabbi a Messiásunk. A mi Jézusunk, a mi Messiásunk úgy testesült meg erre a földre, úgy lett emberré, hogy nem magyarnak született, nem német lett, nem francia, nem dél-amerikai, hanem zsidó. Sajnos ez a szó, hogy zsidó, vagy zsidóság, nagyon sok embernek a szemében, a fejében, és a szájában szinte egy szitokszó. Ez rendkívül nagy hiba! Ez egy borzasztó nagy hiba, mert Isten nem így tekint rájuk. Nem tudom, tudod-e, hogy mi volt fölírva Jézus keresztségére, a feje fölé. Három különböző nyelven volt felírva: Názáreti Jézus, a zsidók királya. A pogányok királya? A világnak a királya? Nem! A zsidók királya. A zsidók királya! Erről is mi, európaiak szeretünk elfeledkezni, mert a kereszténység az elmúlt párszáz évben próbálta beállítani Jézus személyét egy európai típusú embernek. Ha megnézed a róla készült filmeket, a hollywoodi vagy európai, vagy akármilyen filmeket, nagyon sok helyen egy fehér bőrű, szőkésbarna hajú embernek ábrázolják, pedig egy zsidó ember nem így néz ki. Kicsit európaizáltuk Őt. Amikor a korai gyülekezetben a tagok mind zsidók voltak, és elkezdtek a pogányok is hitre ébredni Jézus Krisztusban, egy ideig ők együtt dicsérték az Urat.

Aztán Jézus után pár évtizeddel, mikor Titus lerombolta Jeruzsálemet a Templommal együtt, már akkor elkezdődött a Jézusban hívő zsidóság és az a keresztény közösség, amely pogányként lett keresztény, szétválni. Pedig úgy indult, hogy ők együtt voltak. Tehát a Messiásukat elfogadó és a Messiásban, Jézusban hívő zsidók, együtt dicsérték a zsidó Messiást azokkal a hívőkkel, akik a pogány világból váltak kereszténnyé. Az első kétháromszáz év nagyon éles határvonalat húzott a zsidóság és a kereszténység közé, a történelmi eseményekből pedig tudjuk azt, hogy a kereszténység a római birodalomban államvallássá lépett elő, és elterjedt az egész földön gyakorlatilag az óta. Ez a szétválás azóta is fennáll, azóta is éket ver a zsidók és keresztények közé. Tudjuk nagyon jól, hogy a Messiást, a zsidó Messiást, Jézust, akit a zsidó úgy hívnak, hogy Yeshua Hamashiach, nem minden zsidó fogadta el. Ezért, mivelhogy nem minden zsidó fogadta el, sőt, a mai XXI. századi statisztikákat nézve, a legtöbb zsidó nem Jézus hívő, a keresztények elkezdtek őket üldözni, és elkezdtek vádaskodni, és olyan dolgokat mondani rájuk, amellyel gyakorlatilag létrehoztak egy olyan teológiát, amelyet úgy hívhatunk, hogy a helyettesítés teológiája. Ami arról szól, hogy Jézus megszületett zsidóként, és volt az Izraelnek egy elhívása, mégpedig az, hogy Isten rajtuk keresztül kommunikált a világ minden nemzetével. Az az elhívás, Jézus Krisztus Messiás eljövételével kiteljesedett. Mivel ők nem fogadták el Jézust, ezért sok keresztény azt mondja, hogy Isten elfordult a zsidóktól, és most már nem a zsidóság Isten választott népe és nemzete, hanem a kereszténység. Úgy gondolják, hogy azok az áldások, amiket Isten a zsidóknak ígért, az a teljesség, az a bőség pedig a kereszténységre szállt át. Gyakorlatilag azt tanítják keresztény vallásos körökben, legalábbis évszázadokon keresztül tanították ezt, hogy a kereszténység belépett a zsidóság helyére.

Beszéltem nagyon sok vallásos emberrel erről, és nem mondom azt, hogy már mindent tudok a témában, mindennel kapcsolatban teljesen világos megértésem van, de azt láttam, hogy vallásos körökben nagyon nagy a zűrzavar a zsidósággal kapcsolatban. Ez a tanítás is arról szól többek között, hogy ez ne így legyen. Hogy megváltozzon. Megváltozzon a viszonyulásod. Jézus Dávid király magvából származik. Az Újszövetség Őt a zsidó Királynak nevezi. A keresztfára az volt fölírva, hogy Ő a zsidók királya. Amikor eljöttek a napkeleti bölcsek, hogyan nevezték a kisded Jézust? Zsidók királyának. A zsidóknak a királya. Édesanyjuk Mirjam volt. Vagy Mária? Mária, rávágod. Aha! Miért vágod rá, hogy Mária? Mert ez az európai neve. Miért nem úgy hívjuk őt, hogy Mirjam? Mert őt így hívták, és így

hívják a mai napig, hogy Mirjam. Látod az ösztönös reakciódat, hogy páran kapásból rávágták, hogy nem Mirjam, Mária! Európaisítottuk, és a bibliafordításainkban is ez van, és helyesen őt Máriának hívják. Ez a görög megfelelője az ő héber nevének. De nem így hívták. A kis Jézus, amikor nyolc éves volt, nem azt mondta, hogy anya, Mária. Nem Mária nének szólították a szomszéd gyerekek, hanem Mirjammak. Mi miért nem így hívjuk? Látod-e azt, hogy ez, és sok más dolog apró dolog leveszi a figyelmünket arról, hogy ő zsidóként született meg. Próbálta a kereszténység évszázadokon keresztül európaisítani, magyarosítani, pedig zsidó tanító volt, és a követői mind egytől egyig zsidók voltak. Amikor az egyház később egyre több nem zsidókból kezdett állni, akkor elfeledkezett a zsidó gyökereiről, és ez nagyon súlyos és komoly problémákat szült. De az az igazság, hogy Isten nem feledkezett meg a zsidókról. Nem véletlenül volt az, hogy nem ismerték ők fel a Messiást, és nem véletlenül volt az, hogy azt mondták a Messiásra, hogy köszönöm, nem! Egy kicsit magam elé léptem.

Tiszta képnek kell kialakulni a zsidósággal kapcsolatban minden kereszténynek, mert Istennek az Izraellel kapcsolatos szerelme nem változott meg. Ezt sok-sok Ige bizonyítja, és nagyon sok Igét hoztam a mai napra, hogy ezt fel is olvassam. Azt hiszem, hogy úgy tudjuk megérteni leginkább a mi helyzetünket a zsidósággal kapcsolatban, ha meglátjuk azt, hogy abban a bizonyos időkorszakban, amit nevezhetünk egy egyenesnek, Isten elhelyezett egy zsidó időkorszakot. Minden egy bizonyos időtől van, és egy bizonyos ideig lesz. Mint egy ék, ebbe kerültek bele a keresztények. Hogyha odalapozunk az Ésaías 61. fejezetére, az 1–2. vers felfedi azt, amiről most beszélek. Ez egy prófécia az eljövendő Messiásról a zsidók számára.

Ésaías 61,1–2.

1. Az Úr Isten Szellem van énrajtam azért, mert fölkent engem az Úr, hogy a szegényeknek örömhírt mondjak; elküldött, hogy meggyógyítsam a megtört szívűeket, hogy hirdessek a foglyoknak szabadulást, és a megkötözötteknek megoldást;

2. Hogy hirdessem az Úr jókedvének esztendejét, és Istenünk bosszúállása napját; megvigasztaljak minden gyászolót;

Ismeritek ezeket az Igéket, ugye? Amikor Jézus elkezdte a földi szolgálatát, bement Názáretbe, a zsinagógába – hova is mehetett volna –, és kinyitotta a tekercset, mert nem ilyen Bibliájuk volt. Kitekerte ennél a fejezetnél, Ésaías könyvének, és Lukács evangéliumban látjuk azt, hogy mit kezdett el felolvasni. Lukács mondja el azt, hogy Jézus mit tett, és ezt szeretném, ha nagyon figyelned.

Lukács 4,16–21.

16. És ment Názáretbe, ahol felneveltetett: és bement szokása szerint szombatnapon a zsinagógába, és felállt olvasni.

17. És adták néki az Ésaías próféta könyvét; és a könyvet feltárván, arra a helyre nyitotta, ahol ez volt írva:

18. Az Úrnak szelleme van énrajtam, mivelhogy felkent engem, hogy a szegényeknek az Evangéliumot hirdessem, elküldött, hogy a töredelmes szíveket meggyógyítsam, hogy a foglyoknak szabadulást hirdessek és a vakok szeméinek megnyílását, hogy szabadon bocsássam a lesújtottakat,

19. Hogy hirdessem az Úr kegyelmének esztendejét.

Itt nem olvassa végig azt, amit az Ésaíasban az előbb felolvastam, hanem azt olvassuk:

20. És behajtván a könyvet, átadta a szolgának, és leült. És a zsinagógában mindenki szeméi Őreá voltak függesztve.

21. Ő pedig kezdett hozzájuk szólani: Ma teljesedett be ez az Írás a ti hallástokra.

Látod-e azt, hogy Jézus olvasott az ószövetségi próféciaiban gyakorlatilag saját magáról valamit, de nem olvasta azt végig, hanem megállt, mégpedig azért, mert amikor ott megállt, ott az időkorszakot jelent. A következő tagmondat, amit Ésaíasban olvasunk, amit az előbb felolvastam, hogy hirdessem az Istenünk bosszúállásának napját. Jézus a bosszúállás napját nem olvasta fel, mert az nem jött el. Jézus olvasta a próféciaát, a bosszúállás napjánál megállt,

mert tudja, hogy a bosszúállás napja, azaz az ítéletnap, az később lesz ezen a bizonyos időtengelyen. Tehát van az időtengely, Jézus itt megállt, és ezt a szakaszt éljük most. Jön majd az ítéletnap, és folytatódik tovább a zsidó időkorszak. Az a kétezer év, ami ide beékelődik, az egy olyan időszak, amiről Ésaías nem látott. Ő nem látta azt, hogy ezek között a próféciajellemzők között milyen időszak telik el. De Jézus tudta ezt. Tudta, hogy Ő még nem az ítéletet hozni jött, hanem a kegyelmet hozni jött, és ezért nevezzük a mai korszakot a kegyelem korszakának, mert ez a korszak be van ékelődve abba a zsidó időkorszakba, amit Isten eleve elrendelt, és kihirdetett. Neked látnod kell, hogy nemhogy elfordult Isten a zsidóságtól, hanem az az időkorszak, amit nekik szánt, az egy picit meg van állítva, fel van függesztve azért, hogy te és én lehetőséget kapjunk arra, hogy az ő Messiásukban híve, üdvösséget nyerjünk, ugyanúgy, mint ahogy ők is üdvösséget nyerhetnek. Ez Isten kegyelme! Amikor eljön az elragadtatás, és lesz a maradék hét év, amiről pár hónappal ezelőtt István beszélt, az az időkorszakban egy ítélet, ahogy írja az Dániel könyvében a 9. fejezet, hogy hetvenszer hét év szabatott a te népedre. Azaz 490 év, ebből 483 letelt, ez egy másik üzenetnek a témája. Maradék hét év van vissza, és a feltámadástól az elragadtatásig nevezzük ezt mi a kegyelem korszakának, amiben mi élünk. Az Igék ebben minket támogatnak.

Ha te ezt nem látod át, úgy gondolhatod, hogy az Ószövetség az a zsidókról szól, az Újszövetség meg a keresztényekről szól. Aztán ennyi. De ez nem igaz. Mélyebbre kell ásni! Meg kell látni azt, hogy Isten nem fordult el a zsidó néptől. Az, hogy megkeményítették magukat, ahogy Pál apostol fogalmaz, megbotlottak, nem elestek, megbotlottak, ez lehetőséget ad a pogány világ számára, hogy azt a Messiást, akit Isten a földre küldött zsidóként, azt elfogadhassuk. Halleluja! Tehát úgy ékelődünk ide a zsidókorszakba, mint ahogy például Ádám és Éva beékelődött egy ellentét közé, amikor a földre születtek. Isten megteremtette őket. Miért? A sátán már itt volt, aki gyűlöli Istent. Isten is ugye létezett, és mi bekerültünk ide, és mivelhogy sátán gyűlöli Istent, Isten szereti az embert, ezért a sátán gyűlöli azt, amit az Isten szeret, azaz gyűlöl minket. Tudtok követni? Mivelhogy Isten szereti el nem múló szeretettel Izraelt, ezért a sátán gyűlöli Izraelt. Ezért megtett már mindent, mert ismeri az Írásokat, és tudta a sátán is, hogy a Messiás a zsidók közül támad, megpróbálta évezredekken keresztül elpusztítani Izraelt. Miért? Azért, hogy a prófécia a Messiás első eljövételével kapcsolatban ne tudjanak beteljesedni. Izrael elhívása arról szól, hogy rajtuk keresztül jön el a Messiás. Az elhívásnak ez a lényege. Izrael állam létének és Jeruzsálemnek is ez a kulcs kijelentése, hogy a Messiás, a zsidók közül támadt. Ezt Jézus maga mondta. Miért? Miért pont a zsidók? Miért nem lett francia, vagy román, vagy német, vagy latin, vagy kínai? Miért, miért, és miért? Fölmerült a sok miért. Hiszem, hogy választ kaptok a mai napon erre.

Tudnod kell azt is, hogy a legtöbb zsidó nem úgy tekint téged, keresztényt, mint ahogy te látod saját magad keresztényként. Ha picit belegondolsz abba, hogy te vajon mennyire ismered a zsidó vallást, vagy a zsidóságnak a részleteit? Mennyire vagy tisztába azzal, hogy ki az ortodox zsidó, ki a neológ zsidó, ki a reform zsidó, lehetne még pár irányzatot említeni. Mennyire vagy tisztában ezzel? Legtöbben semennyire. Egy kalap alatt vannak a zsidók. Ugye? Az ő szemükben is a kereszténység ugyanígy egy kalapban van. Ők nem látják, hogy református, katolikus, baptista, KSZE, teljes evangéliumi, vagy akármilyen. Neked, mint csoportról van egy elképzelésed, egy véleményed, és nekik is van egy képük a kereszténységről. Gondolj bele, az elmúlt kétezer év viszontagságait, ha megnézed, a zsidóüldözés erőteljesebb volt, mint a Jézus előtti korszakban. Leginkább azok üldözték és gyilkolták, azok átkozták a zsidókat, akik magukat kereszténynek mondták. Keresztény jelszavakat skandalva, keresztény elképzeléseket a zsidókra öntve gyilkolták őket, és nem kell messzire menni, mindenki hallott a keresztes háborúkról, mindenki hallott az inkvizícióról. Mindenki hallott a zsidók jogfosztásáról. Ami közelebb van hozzánk, amiről talán a legtöbbet hallottál, az az elmúlt századnak a háborúja, és itt gondolok a II. világháborúra. Hitler üldözte a keresztényeket is. De az ő zsidóellenessége, az ideológiája abból a keresztény antiszemitizmusból

táplálkozott, ami jelen volt az elmúlt sok száz évben. Az nem helyes, és nem jó. Vannak zsidók, akik úgy tekintenek a keresztényekre, hogy az egy kicsi kis szekta, ami a zsidóságból kiszakadt, és idővel elég nagyra nőtt. Vannak zsidók, akik úgy tekintenek ránk, mint ahogy egy középkori rabbi is, ahogy mondta, és ezt olvasom, mert szeretném pontosan idézni: A kereszténység részben teljesíti azt a missziót, amit a tóra értékrendjével a zsidóság volt hivatott teljesíteni a világ felé. Valóban, a kereszténység az erkölcsi, morális értékrendjével bizony sokat tett azért, hogy ezek az értékrendek napirenden legyenek. Nem mondom természetesen, hogy ezt jól is végezték az elődeink, de a kereszténységnek az alappillére a megbocsátás, az irgalmasság, tolerancia, és vannak zsidók, akik elismerik, hogy abban, hogy ezek jelen vannak a nyugati világ értékrendjében, nagy szerepet játszottak a keresztények.

A zsidóság kapcsolata a kereszténységgel az elmúlt kétezer évben rendkívül beárnyékolta, és ezért emiatt nagyon sok zsidóban van előítélet a keresztények felé. Mint ahogy sok keresztényben van előítélet a zsidóság felé. A zsidóság nagyon sokat szenvedett a történelem során, és hangsúlyozom, az elmúlt kétezer évben a legtöbb szenvedést, a legtöbb fájdalmat, és a legnagyobb bűnöket a zsidósággal szemben azok az emberek követték el, akik magukat jó keresztényeknek kikiáltva verték a mellkasukat, hogy ők Krisztus hírnökei. Ezek alapján, ha egy zsidó ránéz egy keresztényre, miért akarná elfogadni a mi Jézusunkat? Hiszen azt látja, hogy a történelem bizonyítja, hogy a keresztények Jézus nevében gyilkolták a zsidókat. Miért akarna Jézushoz fordulni? Ez nagyon nagy akadálya a zsidók felé való evangelizálásnak, de dicsőség Istennek, hogy az Ő Szellemé által az elmúlt évtizedekben, főleg a II. világháború utáni időszakban, sok-sok keresztény újraértelmezte a világnézetét a zsidósággal kapcsolatban a Biblia alapján. Gyakorlatilag visszatért a gyökereihez, és így tudunk valamit tenni a jövőnkért. Azt, hogy mit tettek az elődeink, a keresztény vezetők az elmúlt sok száz évben, azon nem tudunk változtatni. Azt nem tudjuk semmissé tenni. De ma van nekünk valami felelősségünk, ma tudunk valamit tenni azért, hogy a jövőnk ne olyan legyen, mint ahogy a múltunk volt velük szemben. Azt gondolom, és hiszem, hogy a legjobb az, amikor Isten Szellemétől kapsz egy vonzást. Isten Szellemétől kapsz egy bátorítást, és egy különleges bánásmódra való magatartásra buzdítást a zsidók felé, mert csupán intellektuális tudással ez kevés. Egyébként is meg van írva, szeresd felebarátodat, mint te magadat. Ámen.

Az a kijelentés, hogy a zsidók megölték Isten Fiát, így önmagában nem állja meg a helyét. Erről külön alkalmat lehetne prédikálni. Tudom, hogy elítélte Őt a szanhedrin, tehát a zsidó vallási tanács elítélte, de a római katonák feszítették meg. Az ítélet végrehajtást rómaiak tették. De ahogy a Római levélben majd olvassuk a 11. fejezetben, megvolt ennek az oka. Tehát ahelyett, hogy az elmúlt közel kétezer évben az egyház áldotta volna az atyáit, elkezdte átkozni, és elszakadt a zsidó gyökereitől és a zsidó mivoltától is. Vissza kell térni oda, hogy ez másképpen legyen. De ettől még egy-két furcsa gondolat az elmédben kavargog, hogy miért beszélek erről, és miért fontos ez? A mi egyházunk mindig is zsidóbarát volt. A Krisztus Szeretete Egyház soha nem volt zsidóellenes, és nem is lesz. Nagyon sok utat szervezett az egyház Izraelbe az elmúlt húsz évben, megszámolni se tudnám, hogy hányat. Nem is tudom, hogy hetven út is volt talán. Ima utakra, turistautakra mentünk együtt, és ez nem véletlen. Azonban azon túlmenően, hogy nagyon sok tanítás rész elhangzott ezzel kapcsolatban, így összefoglalva, hogy miért támogatjuk őket, talán még nem volt szó. Ezért is beszélek ma erről. Lapozzatok Ésaiás könyvének 62. fejezetére, az első verstől olvasom Isten Igéjét.

Ésaiás 62,1–7.

1. Sionért nem hallgatok és Jeruzsálemért nem nyugszom, míg földerül, mint fényesség az ő igazsága, és üdvössége, mint a fáklya tündököl.

2. És meglátják a népek igazságodat, és minden királyok dicsőséget, és új nevet adnak néked, amelyet az Úr szája határoz meg.

3. És leszel dicsőség koronája az Úr kezében, és királyi fejdísz Istened kezében.

4. Nem neveznek többé elhagyottnak, és földedet sem nevezik többé pusztának, hanem így hívnak: én gyönyörűségem, és földedet így férjhez adott; mert az Úr gyönyörködik benned, és földed férjhez adatik.

5. Mert mint elveszi a legény a szüzet, akként vesznek feleségül téged fiaid, és amint örül a vőlegény a menyasszonynak, akként fog néked Istened örülni.

6. Kőfaladra, Jeruzsálem, őrizőket állattam, egész nap és egész éjjel szüntelen nem hallgatnak; ti, akik az Urat emlékeztetitek, ne hallgassatok!

7. És ne hagyjatok nyugtot néki, míg meg nem szilárdítja és dicsőségessé nem teszi Jeruzsálemet e földön.

Ezek olyan Igék Ésaías könyvéből, amelyeket ugyan ószövetségi Igék, de mi, Szellemmel teljes karizmatikus keresztények, ezekkel az Igékkel összhangban hiszünk. Hiszünk abban, hogy Izraelnek van múltja, van jelene, és Izraelnek van és lesz jövője. Bár nem vagyunk tökéletesek, Izrael barátai vagyunk, a zsidóság barátai és a támogatói vagyunk. Tudjuk, hogy Izrael ma is Isten szövetséges népe, Izrael ma is Isten szeme fénye, és Izrael ma is Isten szerelmese. Honnan tudjuk ezt? Tudjuk ezt a Tórából, és a próféták könyvéből. Mi a Tóra? Mi az, amit a zsidók Tórának neveznek? Az az öt könyv, amit mi Mózes öt könyvének nevezünk. Mi is használjuk? Mi is olvassuk? Mi is meritünk abból? Hát persze! Tehát mivel Isten Izrael szerelmese, ezért nekünk is Izrael szerelmeseinek kell lennünk. Tudjuk, hogy ami az Írások szerint folyt és folyik ma is a világban, az nem minden Isten akaratában van. És sok ilyen volt az elmúlt kétezer évben. De azért van erről szó a mai napon, hogy neked világos képed legyen arról, hogy amikor a munkahelyeden, a családotokban, bárhol a zsidóság szóba kerül, legyen igei kijelentésed, megértésed, és legyen alapod arra, hogy hogyan válaszolj. Mert ha csupán annyi megértésed van, hogy nem szabad a zsidókat bántani, ez jó, és ez egy jó alap. De nem baj, ha többet tudsz ennél, és jó értelemben vett bibliai észérvekkel alá tudod támasztani azt, hogy mi miért nem vagyunk zsidóellenesek.

Egy kicsit menjünk vissza a Teremtés könyvére. Látjuk ott, hogy az ember, Ádám és Éva elbukott. Istennek volt egy megváltási terve, amelyen keresztül az embert abból a szellemi halálból, amibe belevitte saját magát, megigazítsa. Ezért Istennek be kellett lépnie valahogy az emberek közé, meg kellett testesülnie, emberré kellett válni. Mert ez volt az igazságos követelmény ahhoz, hogy helyreállítsa azt, mint amit Ádám elrontott. De hogyan születhet meg Isten erre a földre, ha nincs neki egy nemzete, egy országa, egy identitása? Ezért született Jézus zsidónak, mert szükség volt egy népre, szüksége volt egy nemzetre. Mert senki nem születik úgy erre a földre, hogy ne lenne valamiféle hovatarozása. Ha megnézed a saját személyi igazolványodat, vagy az útleveledet, vagy a szomszéd országokból való ismerőseidnek az útlevelet, vagy bárkiét a földön, akinek van írásos dokumentuma, meg van írva benne, hogy milyen nemzethez tartozik. Így van? Jézusnak is szüksége volt egy nemzeti hovatarozásra. Isten szuverén választásából, döntéséből, mert Ő így akarta, a zsidókat választotta. Ezt nem kérdezte meg tőled, és nem kérdezte meg tőlük sem. Ez az elhívás, ez a kiválasztás az, ami alapján mondjuk azt a zsidókról, hogy a kiválasztott nép. Nem fajilag, nem azért mert tökéletesek, nem azért, mert mindent jól csinálnak, nem azért, mert különlegesen lennének. Tehát ez nem faji eredetű, hanem elhívás eredetű, szolgálatra való elhívás eredetű. És ez amellest, hogy Istentől való személyes elhívás, nagyon nagy felelősséggel jár az ő számukra. Mondhatnád azt, hogy: Bárcsak én lennék a kiválasztott, bármire is! De tudod, ha Isten kiválaszt téged, az nem biztos, hogy mindig, minden időben fenéig tejföl dolog lesz. A zsidóságot ért üldözéseknek a gyökere visszavezethető erre a kiválasztásra. Mert a sátán tudta, látta az Írásokból, hogy eljön a Messiás. Háromszáz, vagy annál is több prófécia volt arról, hogy Jézus hol születik meg, milyen körülmények között születik meg, mikor születik meg, és lehetne sorolni. Ezek mind-mind be is teljeselek, de a sátán ellene volt.

Itt hadd említsem meg azt, hogy a Messiás el fog jönni másodszor is. Erről is szólnak próféciaik. Most felteszem a kérdést: *ha Jézus első eljövételére vonatkozóan minden prófécia*

beteljesedett, akkor a második eljövételével kapcsolatban vajon mi lesz? Ugyanez! Mind be fog teljesedni! Halleluja! Miért van szükség a zsidóságra? Azért, mert Jézus első alkalommal a zsidókhoz jött el. Miért van szükség a zsidóságra ma? Mert a második alkalommal is a zsidósághoz jön el. Olvassuk az Igében, hogy amint felment, ugyanúgy fog eljönni. Az Olajfák hegyét érinti majd a lába, az kettéválik, és azt mondják majd a zsidók, hogy: Áldott az, aki az Úr nevében jön! Ezért létszükséglet az, hogy létezzen Izrael állama. Jézus nem jöhetett volna el másodszer erre a földre például az első és a második világháború között, mert nem volt zsidó állam. 1948-ban Istennek a próféciaja beteljesedett a zsidó állammal kapcsolatban. „Születhetik-e egy nép egy nap alatt” – írja az ószövetségi Ige. És valóban, meg is született Izrael állama. Most már több mint hetven éves. És minden egyes nappal közelebb vagyunk ahhoz a ponthoz, amikor is Jézus második alkalommal eljön. Halleluja! Tehát többek között, amiért mi áldjuk Izraelt, azok miatt az Igék miatt is van, amit az 1Mózes 12-ben olvasunk, ahol Isten elhívta Ábrámot.

1Mózes 12,1–3.

1. És monda az Úr Ábrámnak: Eredj ki a te földedből, és a te rokonságod közül, és a te atyádnak házából, arra a földre, amelyet én mutatok néked.

2. És nagy nemzetté teszek, és megáldalak téged, és felmagasztalom a te nevedet, és áldás leszel.

3. És megáldom azokat, akik téged áldanak, és aki téged átkoz, megátkozom azt: és megáldatnak tebenned a föld minden nemzetségei.

Az, hogy „megáldatnak tebenned a föld minden nemzetségei”, mint a zsidó ősatyában, már Jézusra utal, előre. De Jézus miért mondta, hogy nem küldtettem, csak az Izrael házához, az Izrael elveszett juhaihoz? A prófécia beteljesedéséért mondta ezt. Miközben tudta, hogy az Ő vére nemcsak a zsidó népért ontatik ki, hanem teérted, és énértem is, akik nem zsidóknak születtünk. Bár lehet, hogy vannak közöttetek, akiknek a származása visszavezethető a zsidóságra. Én, amennyire magamról tudom, dédszüleimig visszavezetve apai, anyai ágon is székely emberek leszármazottja vagyok. Aztán ki tudja, mi történt pár száz évvel ezelőtt? Te sem tudhatod igazából, hogy évszázadokkal ezelőtt mi volt, hogyan volt. Az biztos ezen Igék alapján, hogy Ábrámnak kellett kapnia egy országot. Ábrámtól kiindulva létre kellett jönnie egy nemzetnek. És amit látunk itt, hogy Ábrahámiban megáldatnak minden nemzetek.

Galata 3,8–9.

8. Előre látván pedig az Írás, hogy Isten hitből fogja megigazítani a pogányokat, eleve hirdette Ábrahámnak az Evangéliumot: Tebenned fognak megáldatni minden népek.

9. Ekként a hitből valók kapnak áldást a hívő Ábrahámval együtt.

Az első héber embernek, zsidó embernek Ábrahám lett nevezve. Ábrahám előtt nem nevezzük sem Noét, sem Ádámot, sem az ő közvetlen leszármazottjaikat zsidónak. Gyakorlatilag mondhatjuk azt, hogy Ábrahám fiának, Izsáknak volt egy ikerpáros gyermeke: egyik Ézsau volt, a másik Jákób. Jákób leszármazottja József. Az a József, aki tizenkét testvérével együtt a zsidó tizenkét törzsnek a vezetője lett, és rajta keresztül került egy hetvenfős zsidó kis közösség Egyiptomba. A történetet ismerjük, nem megyek ebbe mélyen bele. Eltelt pár száz év, és ez a hetvenfős zsidó kis közösség földuzzadt kétfélemillióra. Az akkori egyiptomi fáraó már nem barátként tekintett a zsidókra, hanem rabszolgaként. Ezért rabszolgasorba taszította őket. A történetből tudjuk, hogy Isten kiválasztotta Mózeset és Áront, hogy kivezessék Egyiptomból a zsidókat arra a földre, amit Isten megígért Ábrahámnak. Nagyon mélyen bele lehetne menni itt a részletekbe, de a lényeg, hogy a sátán mindig az ellen volt, hogy ők ne jussanak el oda. Voltak ellenségek jobbról, voltak ellenségek balról, és lehetne sorolni az emoreusokat, a filiszteusokat, és mindenféle nemzetet, akiket a sátán felhasznált, hogy elpusztítsa Izraelt azért, hogy Jézus, a Messiás ne tudjon megszületni, és ne tudjon rajta keresztül az üdvösség kiáradni a nemzetekre. Jézus eljött, mert nem tudta a sátán megakadályozni.

De a sátán terve Izraellel kapcsolatban nem változott meg. Továbbra is próbálta, és próbálja a mai napig elpusztítani Izraelt. Ezért neked, mint kereszténynek a felelősséged is az, amit olvastam, és amit énekeltünk ma is a dicsőítésben, hogy Izrael állama létezzen, Jeruzsálemben békeség legyen, ott zsidók lakjanak. Jeruzsálem Izraelnek oszthatatlan fővárosa legyen, hogy a Messiás másodszor is el tudjon jönni. Amikor te a hitedet, az imáidat ebbe fekteted, akkor ezzel gyakorlatilag te magad vagy az, aki előkészítéd Jézus második eljövételét. Amikor Keresztelő János imádkozott, és előkészítette Jézus útját, ő az első eljövételt készítette elő. Te a hiteddel, az imáiddal Jézus második eljövételét tudod előkészíteni. Amikor pedig Izrael ellen fordulsz, akkor hogyan várhatod, hogy Istennek a legteljesebb áldásai benned, és rajtad megnyugodjanak? Jim pásztor mondta ezt évekkkel ezelőtt többször is, hogy nagyon sokszor, amikor a keresztény ember bajba, nehézségbe ütközik, és elkezd a hitét használni, működtetni, és azokat a szellemi alapigazságokat, és szellemi törvényeket működteti a hitével, a szavaival, a cselekedeteivel, amelyek elő tudják mozdítani azt, hogy változás legyen az életében, de elfeledkezik egy dolgról, ami egy kulcs, hogy valami egyről a kettőre előremozduljon. Arról, hogy áldd meg Izraelt! Áldd Izraelt! Ha van lehetőség, iratkozz fel a jövő őszi izraeli utunkra! Gyere el Izraelbe, és ott imádkozz a zsidókért. Ha van lehetőség, egy zsidó koldusnak nyomj a zsebébe öt sékelt! Vagy vásárolj a helyi boltokban! Valamilyen módon, valamilyen formában van lehetőség arra, hogy támogasd őket, akár anyagilag is.

De az biztos, hogy azért nem kell Izraelbe utaznod, hogy imádkozz értük. Amikor eljössz egy ilyen zsidó-keresztény találkozóra, mint amilyen lesz a ma délutáni, amikor zsidó testvéreink jönnek ide közénk, hogy bemutatkozzanak és szolgáljanak felénk, ezzel is támogatók őket, és a zsidóságot. Ők, akik délután jönnek hozzánk, olyan zsidók, akik Messiás-hívők. Az ő szolgálatuk a zsidóság felé más, mint a miénk a zsidóság felé. Azért látnod kell, tudnod kell, érezned kell, hogy zsidóként megszólítani a zsidóságot úgy, hogy én hiszek a Messiásban, ő pedig nem, a zsidóknak a bizonyágtétele azért sokkal könnyebben betalál oda, mint a te keresztény identitásodból fakadó bizonyosságod. Mondta egyszer egy rabbi – és valóban így van ez –, amikor keresztény-zsidó párbeszéd zajlott, hogy: „Sok keresztény bűnbánatra ébredt azzal kapcsolatban, hogy az őseik, elődeik milyen hibákat, bűnöket követtek el a zsidósággal szemben. És minden egyes ilyen keresztény-zsidó konferencián azzal kezdik a keresztények, hogy: Bocsánat, bocsánat, bocsánat! Valahogy ez rendjén van, hogy az ember tudja azt, hogy az ősök nagyokat hibáztak. De a rabbi mondta ezt – mert ilyen rabbi is van –, hogy: Ne kérjétek állandóan bocsánatot, mert akkor nem tudunk egy platformra kerülni! Akkor olyan helyzet alakul ki, mintha te lent lennél, én meg fönt lennék.” Mondta ezt egy zsidó rabbi! Van ebben igazság! Neked tudnod kell, hogy mik a gyökereid! Tudnod kell egy zsidó ember előtt abban az értelemben megalázni magad, hogy elismered, hogy a keresztény ősök mit tettek ellenük. De tudnod kell partnerként tekinteni rá! Neked nem kell erőltetned, nem kell nyomnod rá az örömmüzenet súlyát, mert neki nem kell a zsidóságából kikeresztelkednie, hogy keresztény legyen! Ő neki zsidóként kell megélnie azt, hogy hisz a Messiásban. Ezt sok keresztény nem tudja. Azt gondolják, hogy a zsidóknak föl kell adniuk a zsidóságukat, és keresztényekké kell, hogy váljanak. De ezt a Biblia sehol nem tanítja! Pál apostolról olvasod valahol, hogy őt kereszténynek hívták volna? Vagy keresztényként hivatkozott volna magára? Sehol! Pál apostol saját maga mondja, hogy zsidó vagyok, Benjámin törzséből való zsidó vagyok. És így, mint zsidó ember, Messiás hívő, zsidóként végezte a szolgálatát. Tehát szeresd a zsidókat, legyél velük barátságos, de ne nyomjál, ne erőltess semmit rájuk, mert emiatt visszatetszést fogsz elérni náluk. Nagyon sok prófécia van, amivel készültem, hogy felolvasok nektek az Ószövetségből és az Újszövetségből, ami beteljesedett. Az időnk eléggé elszaladt, úgyhogy csak egy-kettőt olvasok fel.

4Mózes 24,17.

17. Látom őt, de nem most; nézem őt, de nem közel. Csillag származik Jákóbból, és királyi pálca támad Izraelből; és általveri Moábnak oldalait, és összetöri Sétnek minden fiait.

Ez egy prófécia Jézusról. Jézus mit mond saját magáról?

Jelenések 22,16.

16. Én, Jézus küldöttem az én angyalomat, hogy ezekről bizonytságot tegyen néktek a gyülekezetekben. Én vagyok Dávidnak ama gyökere és ága: ama fényes és hajnali csillag.

Az Ésaías 53-ból olvasok egy nagyon közismert igesort. Mindannyian ismeritek ezt, csak most kérlek benneteket, azzal a füllel, és azzal a szívvel, azzal az érzülettel hallgassátok, ahogy az első pár percben is hallgattátok.

Ésaías 53,4–9.

4. Pedig betegségeinket Ő viselte, és fájdalmainkat hordozá, és mi azt hittük, hogy ostoroztatik, verettetik és kínoztatik Istentől!

5. És Ő megsebesítettett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünknek büntetése rajta van, és az Ő sebeivel gyógyulánk meg.

6. Mindnyájan, mint juhok eltévelyedtünk, mindenki a maga útjára térvén; de az Úr mindnyájunk vétkét Őreá veté.

7. Kínoztatott, pedig alázatos volt, és száját nem nyitotta meg, mint bárány, mely mézsárszékre vitetik, és mint juh, mely megnémul az őt nyírók előtt; és száját nem nyitotta meg!

8. A fogságból és ítéletből ragadtatott el, és kortársainál ki gondolt arra, hogy kivágattott az élők földjéből, hogy népem bűne miatt verettetett meg?!

9. És a gonoszok közt adtak sírt néki, és a gazdagok mellé jutott kínos halálok után: pedig nem cselekedett hamisságot, és álnokság sem találtatott szájában.

Kiről beszél az ószövetségi prófécia? A Messiásról. Ezek az első eljövettel beteljesedtek. Mit tanít az Újszövetség Igéje a zsidókkal kapcsolatban? Például azzal kapcsolatban, hogy nem fogadták el a Messiást? Tanít erről a Biblia?

Róma 11,1–2/a. 11–12.

1. Mondom tehát: Avagy elvetette-é Isten az Ő népét? Távol legyen; mert én is izraelita vagyok, az Ábrahám magyából, Benjámin nemzetségéből való.

2/a. Nem vetette el Isten az Ő népét, melyet eleve ismert.

Halleluja! Tehát ha hallasz olyan keresztény embert, aki rossz értelemben zsidózik, mert ez egy szitokszóként jelen van sajnos a kultúránkban, akkor ezt az Igét idézheted neki. Mert Isten maga mondja, hogy nem vettem el az én népemet, Izraelt. Itt olyan sok Ige van ebben a 11-es fejezetben, hogy kedvem lenne az egészet felolvasni, de csak a 11-es verset olvasom most:

11. Annakokáért mondom: Avagy azért botlottak-é meg, hogy elessenek? Távol legyen; hanem az ő esetük folytán lett az üdvösség a pogányoké, hogy ők felingereltesenek.

A zsidóságra utal: azért botlottak meg, hogy elessenek? Mit jelent az, hogy távol legyen? Azt jelenti, hogy semmiképpen sem azért, hogy elessenek. Az ő botlásuk adott lehetőséget nekünk, hogy üdvösséget szerezzünk. Mi lenne velünk, ha ők felismerik, és elfogadják a Messiásukat? Neked hogyan lenne lehetőséged a kegyelem korszakban elfogadni Jézust?

12. Ha pedig az ő esetük világnak gazdagsága, és az ő veszteségük pogányok gazdagsága, mennyivel inkább az ő teljességük?

Azt mondja itt az Igében Pál apostol, hogy a zsidók megbotlottak, nem fogadták el a Messiásukat, de ez is nyereséget hozott nekik. Mennyivel inkább hoz nyereséget és gazdagságot a világ számára? Érted-e, látod-e a súlyát annak, hogy neked áldanod kell Izraelt,

hogy Izrael minél jobban működjön, és minél inkább menjen előre, haladjon a megváltói tervnek a beteljesedéséig? És ebben neked szereped van!

Róma 11,24–29.

24. Mert ha te a természet szerint való vadolajfából kivágattál, és természet ellenére beoltattál a szelíd olajfába: mennyivel inkább beoltatnak ezek a természet szerint való az ő saját olajfájukba.

Nem vagyok kertészmérnök, de utánaolvastam. Talán te is tudod azt, hogy a természetes világban van vadolajfa, és van szelíd olajfa. Amikor a szelíd olajfából levágnak egy ágat, és azt beoltják a vadolajfába, az az ág képes jó gyümölcsöt teremni. De fordítva: a vadolajfából levágott ág a szelíd olajfába helyezve nem képes gyümölcsöt teremni a természetes szinten. Ezért itt Pál apostol ezt a példát hozza, hogy a természet ellenére mi mégis be lettünk oltva a szelíd olajfába, azaz Izraelbe, mert az olajfa Izraelt jelképezi, és mi is tudunk gyümölcsöt teremni. Annak ellenére, hogy a természet szerinti síkon ez nem lehetséges. Ami lehetetlen az embernek, és lehetetlen a természetes szinten, az lehetséges Istennek. Ő képes volt erre.

25. Mert nem akarom, hogy ne tudjátok atyámfiai ezt a titkot, hogy magatokat el ne hitessétek: hogy a megkeményedés Izraelre nézve csak részben történt, ameddig a pogányok teljessége bemegy.

Erről beszélek, hogy Izrael megkeményítette magát. Ez egy eleve elrendelt dolog volt, és Isten tudta ezt. Miért? Amíg a pogányok teljessége, azaz te és én bemegyünk az üdvösségre Istenhez.

26. És így az egész Izrael üdvözülni, amint meg van írva: Eljön Sionból a Szabadító, és elfordítja Jákóbtól a gonoszágukat:

27. És ez nekik az én szövetségem, midőn eltörlöm az ő bűneiket.

28. Az Evangéliumra nézve ugyan ellenségek tiérettetek; de a választásra nézve szerelmetesek az atyáért.

29. Mert megbánhatatlanok az Istennek ajándékai, és az Ő elhívása.

Annyira szeretjük mondani azt, hogy megbánhatatlan Istennek az elhívása. Akkor, amikor velünk kapcsolatban, a mi ajándékainkról van szó, és arról, hogy Isten elhívott engem, és hibáztam, de Isten nem bánta meg. És nem bánta meg az ő elhívását sem. De itt, a szövegkörnyezetben az elsődleges jelentése Izraelre vonatkozik. Azt mondja itt Isten, hogy Ő nem bánta meg, hogy elhívta a zsidóságot, hogy kiválasztotta őket arra, hogy rajtuk keresztül jöjjön el a Messiás. Úgyhogy ha Isten nem fordult Izrael ellen, akkor neked sem szabadna! Vigyázz a gondolataidra, vigyázz a szavaidra! Tudom azt, hogy vannak zsidó emberek, akik nem tökéletesek. Vannak, akik nem biztos, hogy tökéletesen becsületesek. És lehetne sorolni a jellemzőket. De itt most nem erről beszélek, hanem Isten szemszögéről, Isten látásmódjáról, és arról az örökkévaló tervről, amely Jézus Krisztusban teljesedik be, aki a zsidó Messiás. Neked és nekem egy zsidó Messiásunk van. Halleluja! Ahogy Józsué annak idején bevezette az ígéret földjére a zsidókat, úgy Jézus maga fogja bevezetni a zsidókat, az Ő népét akkor, amikor eljön az idő teljessége. Tehát van egy dicsőséges végkifejlet leírva, és ezzel az Igével zárom:

Ezékiel 36,15.

15. És többé nem hallatom ellened a pogányok gyalázását, és a népek szidalmát többé nem viseled, és nemzetedet többé gyermektelenné nem teszed, ezt mondja az Úr Isten.

Lehet, hogy egy kissé száraz volt ez a tanítás ma, és talán egy picit másra számítottál. De én hiszek abban, hogy erről hallani kell néha egy kicsit így, töményebben is, mert nekünk a megfelelő módon kell viszonyulnunk a zsidósághoz. Ahhoz a néphez, amit Isten választott ki azért, hogy elküldje a Messiást. Legyen egy bibliai, igei látásod, és gerjedjen fel a szíved Izraelért! Amikor hallod, hogy bombázzák Izraelt innen, és lövöldözik onnan, akkor emeld fel a hitedet! És amikor azt hallod, hogy nem esik elég eső Izraelben, akkor emeld fel a hitedet, mert nekik az eső fizikai értelemben is nagyon nagy kincs! Amikor van lehetőséged arra, mint

most, hogy kihirdetésre kerül, hogy jövő ősszel, körülbelül egy év múlva Izraelbe megyünk, akkor gerjeszd föl a szívedet, hogy gyere el te is! Ha kell, akkor minden hónapban tegyél félre egy kisebb összeget, hogy összegyűljön a rávaló. Hogy járj azokon az utakon, ahol Jézus is járt, és egy kis betekintést nyerj abba, ahogy a zsidók a hétköznapjaikat élik. Amikor az ortodox kisfiúk ott imádkoznak a siratófalnál, nem ugyanaz, amit tévén keresztül lehet látni, mint amit személyesen, ott a helyszínen látsz. Amikor mennek a gyerekek kis csoportban az utcán, és imádkoznak, amikor a zsidó ember imádkozik a buszon, a villamoson. Amikor elmész egy zsidó piacra, és látod azt a közel-keleti fűszerkultúrát, és beletekintesz, beleszagolsz egy picit a Közel-Kelet világába, akkor egy más ember leszel. Kit ez érint meg, kit az érint meg. Van, akit a siratófalnak a szellemisége és a spirituális töltete érint meg nagyon, van, akit a Holt-tenger. Van, akit a Galileai tó, amikor ott csónakázunk, és felolvassuk az odatartozó Igét, van, akit a Boldogmondások hegye. Van, akit a kenyérszaporításnak a helyszíne, van, akit a Nemzetek temploma, van, akit az Olajfák hegye. Van, akit a sziklasivatag érint meg úgy igazán, ha ott van. De garantálom neked, ha nyitott szívvel jössz, ha úgy jössz, hogy kapni akarsz valamit, és adni is akarsz valamit, akkor Isten Szelleme egy különleges módon fog ott meglátogatni! Mert semmi sem hasonlítható Izraelhez.

A világ közepe ott van Jeruzsálemben, a Mórija hegyén, ahol most a Sziklamecset áll, az az aranykupolás. Az nem egy zsidó zsinagóga, az egy arab mecset. De azon a helyen történt az, ahol Ábrahám hajlandó lett volna föláldozni Izsákot. Azon a helyen állt a templom, ahol Jézus tanított. Ott volt a Szentek Szentje. És amikor te ott meg tudsz állni, jelen tudsz lenni, és egy kicsit át tudsz lényegülni attól, amit ott tapasztalsz – persze, most egészen másképp néz ki Izrael, a mai modern Izrael, mint ahogy kétezer évvel ezelőtt Jézus idejében –, de mégis ott vagy, és valami különleges dolog történik veled! Másképpen fogsz Izraelre nézni, amikor hazajössz. Úgyhogy bátorítalak téged, hogy ha ez egy hitlépés neked, hogy eljössz velünk, akkor vedd be a hitlistádba! Ha nincs lehetőséged rá, akkor keress valakit, akit támogatni tudsz abban, hogy eljusson Izraelbe! Ámen. Dicsőség az Úr Jézusnak!

Hiszem azt, hogy ez az üzenet kicsit előkészítette a szívedet a délutánra. Nem tudom pontosan, mi zajlik majd délután. Van egy műsorterv, amit én is megkaptam, nagyon kíváncsian várom. Én itt leszek, remélem, ti is, mindannyian itt lesztek délután is. Dicsőség legyen az Úr Jézusnak! Halleluja!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.